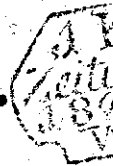

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Kedden, September' 12-dikén, 1826.

Spanyol Ország.

Spanyol Király ő F. gétől illy Végzés jött ki a Portugalliai Constitúziós változásokra nézve Aug. 19-dikén: — „

„A' király a' mi Urunk, következő Végzést méltoztatott a' maga Első Ministèrehez és Ministeri Tanácsának Elölülőjéhez (Herczeg Infánta dóhoz) botsátani: Az egy nemzeti képviseleten alkotott Constitúciónak Portugalliában történt kihirdetése, egy olly szomszéd-országban (mint Spanyol ország) melly tsak mostanság esett által egy revolúzió, megzavartatta volna a' tsendességet, ha ugyan ezen szomszéd országban a' lakosokat a' legnemesebb és legtisztább hűség nem lelkesítette volna; hanem Spanyol országban tsak nagyon kevés emberek mérészelhették, azt remélneni 's tsak titokban, hogy az országlásnak régi módja itt is meg fogna változni, mint hogy az ezzel ellenkező vélekedés olly közönsegesen kinyilatkoztatta magát, hogy ezt valakinek meg nem esmérni lehetetlen vala. Alattvalójim hűségének ezen újabb kimutatása kötelességemé teszi, hogy azon gondolkodásomat én kinyilatkoztassam, melly az ók' Religiónak és Törvényeinek fenntartására van intéztetve. Ezek által mindenkor ditsősséges volt Spanyol ország, ezek nélkül tsak az elerköltstelenülés és fejtelenség' zsákánya leszen, mint már a' tapasztalás megmutatta. —

„Más Országoknak állapotja és Intézelei, úgy legyenek, mint ók akarják: mi

mind ezék mellett is magunk fogjuk a' magunkét kormányozni; és én, mint népeim' Atyja, inkább akarok az én hűséges és Haza' hasznára élő alattvalójim' végfietetlen többségének betsületes szavára, mint sem egy maroknyi nyakas csoport' kiáltozására halgatni, melly talám ismét azon történeteknek megújulását kívánja, mellyekre én többé emlékezni se kívánok. —

„Minekutánna azon Felsőges Végzéscmet 1825-ben Április' 19-dikén kiadtam, melly által én — olly meggyőződéssel, hogy a' mi régi Törvényeink legalkalmasabbak légyenek arra, hogy szent religiónkat a' maga tisztaságában, 's az Atyai Országlásnak 's a' gyermeki Vasalluságunkak jusait, melly jusok a' mi szokásainkkal, rendtartásainkkal, 's kimíveltségünkkel igen belső módon össze tsatoltatva vágnak, fenntarttsák — jónak találtam alattvalójimnak megígérni, hogy országlásomnak fennálló törvényes formáján soha semmi változtatást nem teszek, és soha semmi féle Kamaráknak sem egyéb e'-féle Intézeteknek, akár mi névvel neveztessegyek, béhozattatását meg nem engedem: így már most tsak a' van hátra, hogy minden alattvalójimat bizonyosokká tegyem a' felől, hogy én az ő hűségeknek, tsak azon törvények' gondos fenntartatása által fogok megfelelni, mellyek tsak azokat, kik őket által hágnak, büntetik-meg, 's azokat, kik őket megtartják, oltalmazzák; és hogy én annak ohajtásától eltelve lévén, hogy minden Spanyolokat azon egy szív és lélek által össze tsatoltatni 's azon egy véleke-

désről lelkesíttetni szemlélhessék, mind azoknak kik a' törvényeknek engedelmeskednek, oltalmazsomat ajánlom, és mind azokat, kik a' Hazának törvényeket mérszelnének elejibe írni, irgalom nélkül megbüntettem. —

„Ehez képeest meghatároztam, hogy a' feljebb említett (1825 ben Ápril. 19-dikén költ) Végzés, az Országnak minden Tisztikarjaihoz, Itélőszékeihez és Tisztviselőjéhez újabban megküldetessék, és én minden Tisztsegeknek az igasság' részrehajlás nélkül való pontos kiszolgáltatását ajánlom, melly a' népek' boldogságának legbizonyosabb kezessege 's az ő hűségeknek legméltóbb megjutalmaztatása. —

„Aláírta a' Király tulajdon kezével a' palotában Aug. 15-dikén 1826 ban.

„Herczeg Infantado, Fő Minister.

Azon napon, mellyen a' Madridi Udvari Ujság a' Királynak ezen nyilatkoztatását kihirdette, beadta az Infantadói Herczeg is a' maga lemondó jelentését a' Királyhoz írásban, ki azt elvévén ekkor semmit se felelt rá, hogy elbocsátja-e vagy nem a' Herczeget: de még azon este magához hívatván a' tengeri Ministert Salazart, illy rövid Dekretomot diktált néki: „

„Mint hogy nékem tetszett Herczeg Infantadónak a' Ministerségről való lemondását elfogadni, és mint hogy én azon buzgósággal, mellyel ő nékem szolgált, nagyon meg vagyok elégedve: erre nézve helyébe, ideigóráig való Ministerré Manuel Gonsales Salmon Státustanátsost nevezem-ki“

A' Frantzia Ujságírók külömbkülömb módon gondolkoznak a' felől, hogy mi indíthatta Infantadói Herczeget arra, hogy letegye a' Ministerséget. A' Drapeau-blanc úgy beszéll, hogy a' Herczeg azt kívánta volna, hogy a' Király még hathatósabb és meghatározottabb Végzést adjon-ki, mint a' milyent kiadott, a' szomszéd Portugal-

liai Constituziók mozgásokból Spanyol országra is által ragadható pezsgésre nézve, hanem Ferdinandus Király elég meghatározottnak és elég hathatósan tartotta azt, a' mellyet kiadott. Az Aristarque pedig úgy ítél, hogy azt a' végzést ugyan Infantadói Herczeg készítette, hanem a' Király más Minister által változtatást tétett rajta, 's ez indította a' Herczeget arra, hogy kilépjen a' Ministerségből.

(Ezen Herczeg (mint a' Quotidienne megjegyzi) fizetés nélkül szolgált a' Királyt, mint hogy a' maga jövedelme egy millió Frankra telik. A' Király éránt mindenkor hűséggel viselte magát, 's az ereszénye mindenkor nyitva volt szolgálatjára. Elbocsátatása előtt kevés napokkal Guadalaxarában megvendéglette volt a' Királyt és Királynét a' maga kastélyában. A' Herczeg nem Hazas. Véghetetlen kiterjedésű jószágai igen jó rendben vagynak: A' Tolédói igen fő méltóságú házból vette származását. Egész titulusa ez: Infantadói, Pastranai, Lermai, Estremerai, Francavillai Herczeg; Santillanai, Tavarai, Cenatai, Almenarai, Ceai, Campói, Algecilalai, Arquesói Marquis; Gróf Saldanna, Villada, Manzanares, és Cid; Princz Melitó és Evoli. Legelső rangú Grand, Kamarás, Státustanátsos, Generál-Kapitány, az Aranygyapjú, a' III-dik Károly, és Sz. Ferdinánd Rendejeik Rittere; 's a' Frantzia országi Szent Lélek 's Portugalliai Kristus Rendek tagja.

Azt erősítvén a' napokban a' Quotidienne, hogy a' Frantzia sergek' Spanyol országban való maradásának meghosszabbíttatása már most semmi kélttség alá nem volna vettelve, mint hogy nyilvános dolog, hogy az ő élelmekre kívántató eszközökre nézve a' Liferánsokkal új egyezések tétettek — ezen erősítésre illy magyarázattal felelt Augustus 30-dikán a' Monitör: —

„Ámbár igaz az, hogy a' Liferánsok-

kal újabb egyezések tétettek, ebből mind-azáltal még nem a' következik, hogy a' Frantzia sergek Spanyol Országban való maradásának ideje meghosszabbított volna, hanem csak az: hogy az ő egész eljövetelekre meghatározott idő pont még el nem következvén, s a' Liferánsokkal kötött alkunak ideje eltelvén, ezen alkunak megújztatása szükséges vala; hova járulhat még az a' megjegyzés is, hogy ez a' mostani alkú a' Liferánsokkal jóval rövidebb időre kötött, mint az előbbeni kötések voltak; melly azért történt, hogy ha szintén a' sergeknek Spanyol országból való eljövele még végképpen meg nints is határozatva, a' Frantzia országlószerk legalább olly állapotba helyeztesse magát, hogy mikor elkövetkezik az idő sergeinek hazahívására, ezt annál könnyebben s kevesebb bajlódással tehesse.

Francia Ország.

A' Párisi Csillag költeménynek mondja lenni a' Constituzionelben azon hírt, hogy a' Portugalliai Özvegy Királyné Lisbonában az Orosz Követ Udvarában kén-telenített volna magának bátorságos megmaradásra való helyet keresni.

Nagy Britannia.

Már most igazán vége van a' Birmán hadakozásnak. A' Békességes Kötés ezen esztendőben Febr. 24-dikén ráfiktáltatott Yanda booban, melly csak négy napi járóföld a' Birmán birodalom' fő városától Umerapoorától. A' békekéség azon feltételek szerént készült-meg, mellyek az előbbeni alkudozásoknak alapos feltételei voltak. A' fő vezér Archibald Campbell s a' Polgári Biztos Roberison úr, Rangoonból már meg érkeztek vala Kalkuttába a' békekéségnek örvendetes hírével. Ugy látszik, hogy az ígért summának első rátá-

ját előre megfizették a' Birmánok, mint hogy már ez is meg érkezett vala Rangunba. Az Anglus sergek, mellyek még a' Birmánok' földjén állottak, olly készülettel voltak, hogy mihelyest a' Birmánok a' második rátát megfizetik, azonnal mind eljönnek a' Birmánok' földjéről. Némelly Regimentek már vissza is indultak Bengala és Madrás felé.

Orosz Birodalom.

Petersburból Aug. 26 kán: — Császár és Császárné ő Felsegek Moskauban, három Gyermekkel a' Koronaörökssel s Mária és Olga Nagyhercegaszszonyokkal egyetemben Orlow Grófnénak házába mentek szállásra, melyhez, ámbár benn Moskauban van, egy minden féle gyönyörűségekkel bővölködő nagy kert is tartozik. Az öreg Császárné egy kevés időre Generális Apraxinnak a' Petrov-kastély mellett lévő falusi jószágára szállott-ki. Az egész Császári Familia legjobb egészségben van.

Gróf Woronzoff és Titkostanátsos Ribeaupiere Aug. 4-dikén Akermanba megérkezvén, a' következő napon délutáni 2 órakor tartották a' Török Követek, Statustanátsos Pisani urtól kísértetve ugyan oda való bemeneteljeiket. Két négy-ülésű kocsikban Kozáktestörzőktől kísértetve jöttek be oda s egyenesen a' szállásokra mentek, melynek szép sekfése és pompás eszkületei lepték-meg legelőbb is az ő figyelmeket.

Következett napon, Vasárnapon, déli egyedfél órakor tartatott a' Conferentziás szalában az első együtt való beszélgetés; a' 2-dik 7-dikre; a' 3-dik 9-dikre vala határozatva. Két hat-hat lovas hintókban szoktak Conferentziára menni, mellyeket két más szekerek kísérnek Titoknokokkal, Dolmátsokkal és számos kísérettel.

A' Moskau mellett 6 dikban tartatott parádé után minden katonának 1 Rubelt

1 font hust és 1 pohár pálinkát adatott a Császár 's' a Fő Vezérhez Osten-Sackenhez és a Tisztekhez megelégedési jelentést intézett; hasonló jelentést intézett Herczeg Golitzynhez is a Hadi Kormányozóhoz, 's' a Moskaui Kommandánsához is a jó rendtartásért: a Politziaigyalog és lovas-katonák között pedig minden embernek, mint a több katonáknak, 1 font hust 1 Rubelt 's' 1 pohár pálinkát.

A m é r i k a.

A Morning-Chroniche a Limai ujságnak 36—38 dik számjait vévén, ezekben olvastatik leírva egyebek között a Berindooga Juan és Terin José megölettetésnek históriája is. Előbb agyon lőték őket a nagy piacon, 's' holt testjeiket aztán tették ki az akasztófára, hól naplementéig tartották. Azon törvényt, hogy azon bűnösöknek holt testjeik, kik hazaárulásért ölettetnek meg, a megölettetés után még az akasztófára függesztessenek, ugyan ezen Berindooga jóvalta volt 's' erőssítette is meg az első törvényhozó gyűlésben, mikor Hadiministerséget viselt, 's' nagyon nevezetes, hogy most éppen rajta esett ezen meggyaláztatás a Torre-Tagle alatt elkövetett hazaárulásért. Ezen exekuzióról még hosszabb előadást is ígérnek a Limai ujságlevelek, most pedig csak azt jegyzik meg meg, hogy Berindoogának mint Donási Grófnak sok nagy familiákkal volt öszszetsatoltatódása, melyre nézve többek találtattak, kik Bolívarhoz folyamodtak érette, hogy oldozná-fel a halalos büntetés alól, hanem Bolívar a Respublika oltalmazója lévén, nem tartóztathatta-fel az Igaság hosszúálló kezét. A Berindooga és Terin két tsep véreiknek megkíméltetését illy sok vérnek kiontása 's' illy sok nemzeti vagyonnak elpazérlódása meg nem engedhettek.

Más levelek szerént mellyek ugyan ekkor érkeztek Peruból és Máj. 10-dikéig terjeszkedtek ki, még ekkor is elég elmehánykodásokkal folytak Limában a dolgok, hát még mi fog majd történni, ha Bolívar eltalál onnét távozni. A Londoni Kurír egy levelet hirdetett ki, melyben a találtatik, hogy ezen fő városban Limában már naplemente után lóhátas és gyalog ragadozók járnak részint magánosan részint seregelve az utzákon és olly félelmissé tették az állapotot, hogy elkövetkezvén az éjjeli setétség, a házán kívül senki nem meri mutatni magát.

A Congresszusnak 52 tagjai kérelmet készítettek a magok aláírásával Bolívarhoz, hogy Perunak és egész Amériká-nak boldogságára nézve még egy esztendeig tarttsa-meg a Hatalmát és maradjon-meg Peruban. Mondják, hogy Bolívar a köz jót tekintvén, olly választ adott ezen kérelemre, hogy bár melly nagyon kívánczok is vissza hazájába, tsakugyan meg fog még esztendeig maradni Peruban. Hanem azt jegyzik meg, hogy Bolívar még aldkor, midőn ezen ígéretet tette, semmit se hallott volt a Gen. Pactz által Venécuelában gerjesztetett támadásokról.

Bolívár még mind a maga falusi Magdaléna nevű lakhelyén tartózkodik, 's' részint a törvényeknek új vizsgálásával részint Országási foglalatosságokkal tölti idejét.

Most több magános levelek érkeznek Európába, mellyekben a-féle vádak találatnának Bolívar ellen, hogy nagyobb hatalomra és a Peruban való megnyomulásra vágyodnék; ez nem is lehetetlen dolog, sőt közönséges gyarlóság volna: ha az eddig lefolyt egész élete-módja, 's' minden tselekedetiben nyilatkoztatott böltsessége, ellenkezőt nem bizonyítanának.

Azt is jelentik egy levélben, hogy Bolívar olly célzással, hogy Perunak hit-

lét a' Respublika' hitelezőji előtt fenntartassa, a' Perui egész hadi hajós seregét eladta, 's ez által is 150,000 Piástereket szerzett a' Perui kintstárnak, vagy mint mások magyarázzák a' dolgot, olly egyezésre léptette Perut Kolumbiával, hogy az, azon adósságban, mellyel Perú Kolumbiának tartozik, engedje által ennek a' maga hadi hajóit. — Ugyan Bolivár az eránt is jóvallatot tett Perunak, hogy mondjon-le, mint hogy külömben is kevés jövedelem van belőlle, a' dohány-monopoliumról, 's tsak rámot véren érte, az ebből bejövő summát is fordítsa adósságainak fizetésére.

Lima és Callao között vas-utat készítenek.

Mexikó is nagyon iparkodik adósságainak fizetésén. Már 700,000 Piasterek állanak a' végre készen, hogy Angliába küldtessenek, 's Jamaikába irván a' Mexikói Országloszág egy hadi haját kért az Anglus Kormányozótól, ezen summának és egy Anglus Követnek Londonba való szállíttatására.

Egy újabb és igen hiteles levélben a' mondatik, hogy nem tsak azt kéri a' Perui Congresszusnak 52 tagjai, kikről feljebb emlékeztünk, hogy Bolivár még esztendőig Peruban maradjon, hanem hogy ezen idő alatt Congresszust se gyűjtetvén, hirdtessen haladék nélkül közönséges nép-számlálást, 's erre helyheztesse osztán a' Képviseleti választásnak valóságos alapját, 's ha egyszer ez megosik, ekkor kell osztán azon kérdést meghatározni, hogy mitsoda változtatásokat lehessen eszkelljen Perunak Constitúzióján tenni, valamint szintén azt is, hogy kit lehessen eszkelljen Bolivár után a' Respublika' Elöl-ülőjévé nevezni.

Chiliből így írtak Apr. 29-dikén: — „Noha Chili eladta hadi hajós seregének egy részét Buenos Ayresnek, tsak

ugyan nem veszen ő semmi résztezen Respublikának Brasilia ellen való hadakozásában. —

„Chili most tellyes külső és belső tönkességben él. Ezen esztendőnek Júniusában új Congresszust tartott; a' tagok 53 személyekből állottak, kiknek az előre kiadott rendelések szerént mind azon egy napon kellett választatni. Hogy valaki Képviseelőnek választathassék, megkívántott, hogy azon városban vagy Kerületben, melyben választatni akart, Polgár legyen, vagy leg alább öt esztendők óta lakják ott. A' Congresszus tagjainak úti költségeik megfizettetnek 's naponként, míg a' Congresszus tart, 4 Piastert kapnak. Chilinek fő városa ugyan S. Jago-de-Chili, de a' Congresszus nem itt tartatik, hanem Rancagnában, a' melly 28 mértföldnyire van a' fő várostól, éppen az ország közepén.

„A' Congresszus' üléseinek idején semmi féle katonaságnak nem szabad oda 50 mértföldnél közelebb menni. A' Respublika Direktora eddig Gen. Freyre volt; hanem most Augustusban kitelt az ideje. Mondják, hogy fel sem akarja többször ezen hivatalt vállalni, hanem magános életre akar lépni. Utánna Admirális Blankó és Gen. Pinto a' Candidátusok; hanem az elsőhöz semmi hajlandósága nints a' nemzetnek; a' másik ellenben nagy tapasztalású ember; mostanig hadi Minister volt.

Venezuelában most is a' régibb lábón állottak a' dolgok. Képviselek gyűltek össze a' fő városba Valanciába, kiknek száma 26-ra telt. Marakaito és Cumána nem küldöttek Képviseleket, melly ha így volna, azt jelentené, hogy nem tartanak Paetzzel a' támadási plánumban, melynek, mint mondják, valami Pena nevű Doktor a' feje. Generális Paetzset féltik némelyek, hogy idővel még ő is úgy ne járjon mint Berindoga Pe-

ruban, ambár Petz nagyon jó embere volt Bolivárnak; mikor a Veneczuélai síkságokon verkedtek Spanyol Generális Pedro Morillo ellen.

A pénzfolyamat September' 11-dikén;

Közép Árr:

A' Státus' 5 p. Centes. Obligátzióji 91 3/4
 Az 1820-béli sorsosok, —
 Az 1821-béli hasonlók, 115 3/8
 Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó. Obligátzióji, 43 1/4 forint. keltek, mind C. ben.
 A' Bankó Aktziák keltek 1077 3/10 forinton Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Budán a' múlt hónap 30-dikán meghalt T. T. Petrák József Úr, a' M. Kir. Udvar Kamaránál a' Számvevő Tiszttségnek Registrátora és Expeditor, életének 73-dik esztendejében, tsupán elgyengülésben. Ezen derék Férjfrú közönséges hivatalában, melyet példás hűséggel, és buzgó szorgalmatossággal viselt, 52 esztendőt töltött; és ifjúságától fogva szelidsége, jámborsága, egyenes jólelkűsége által mindeneknek tiszteletét megnyerte; úgy, hogy őket mindnyájan, mint igaz lelkű embert, és jó keresztényt változhatatlanul betsülnék, kik ismérték. Peldás élete mindenkor tiszteletes emlékezetben fog maradni.

Pesten a' János-fővételi Országos vásárról jelenti a' Kereskedőség, hogy az Országbeli természetek nagy bőséggel érkeztek ezen vásárra, 's jól is elkelték kivált a' középszerű és közönséges gyapjú, úgy a' közönséges borok és a' gubats. A' kézi és fabrikai művek, kivált a' közönséges posztó, nagyban jól elkelték, de aprodonként nem igen. A' Hazai béli természetek árrát mutatja ezen laistrom: —

Gyapjú. 1 Mázsa: Con. Pénz. Forint.

Egynyiresű legfinomabb	60	—	75
— megnemesített	45	—	53
Kétnyiresű finom téli	42	—	46
— középszerű	32	—	36
— finom nyári	44	—	46
— középszerű	35	—	38
Szegedi téli	30	—	34
Bátskai közönséges téli	24	—	28
Banáti Zigara Bétsi mosás	22	—	26
Magy. Gyapjú úsztatott	15	—	17
Viasz, és Méz.	Vált. Czéd.		
1 Mázsa Sárga Viasz	190	—	200

Dohány.

1 Mázsa Döbrői leveles Ó Dohány minéműségéhez képest	15	—	40
— Szegedi Ó	8	—	13
— Debreczeni Ó	7	—	8

Zsiradék.

1 Mázsa Tehén vaj	38	—	42
— Disznó Zsir	20	—	22
— Olvasztott Fagygyú	27	—	28

Pálinka.

1 Akó Szilivovicza	12	—	15
— — kétszer tsep.	17	—	20
— Gabona Pálinka	12 ¹ / ₂	—	15
— Söprű Pálinka	13	—	14

Borok.

1 Akó Budai veres közöns. Ó	10	—	12
— — — — Új	7	—	8
— — fehér közöns. Ó	12	—	16
— — — — Új	8	—	10
— Mezőföldi	5	—	8

Bőrök.

1 Pár Ökör bőr: minéműségéhez képest	36	—	40
— Tehén bőr	24	—	26
— Borjú bőr	3 ¹ / ₂	—	4
— Ló bőr	12	—	15
— Juh bőr	3	—	3 ¹ / ₂

Külföldről.

1 Mázsa Hamuzsir	16	—	19
— Széksó	22	—	24
— Vetett Repcze olaj	18	—	19

Külömbfélék.	Forint.
— Batskai Kender	10 — 14
— Apatini Kender	10 — 14
— Kifőzött Ló-szőr	80 — —
— Főzetlen	70 — 75
1 Kőből, vagyis 100—110 lb	
ó Gubats	10 — 12

Hazafiui Jelentés, és Meghívás.

Az Austriai Monarchiabeli Ló tenyésztésnek előmozdítására, 's' az arra fordítandó fáradozásnak felszerelésére, több nagy tiszteletre méltó Férfiak nem tsak a' folyó 1826-dik Esztendőnek Tavaszán, Bécs Városa alatt tartatott Lovagos Pálya-futás alkalmával, nevezetes Jutalmakat osztogat-tak-ki, a' nélkül hogy azoknak meg-nyer-hetőjét valamely a' Monarchiában nevel-tett Lónak neme, vagy Faja, kizáratta-tott volna, de még a' jövő 1827-dik Esz-tendőre is hasonló adományt szántak újra azon célra. Ezen példától serkentettvén, és tudván azt: hogy a' Magyar és hozzá tartozandó Országokban a' Lovaknak nemesítése, és Tenyésztése méltó figyelmet érdemel, sőt azt, hogy előmozduljon a' leg-kegyelmesebb Kormány is mindenkor különös gondal elősegíteni kívánja; — a' Köz-jóhoz vonzó hajlandóságtól buzdítottá-ván egynéhány Hazafiak hasonló Célra önkényes ajánlásokat tettek, melyekből kerekedett Sommát több részekre osztván, azt jövő 1827-dik Esztendei Junius 4-kén és következő napokban Pest Várossának Gyepén tartandó Lovagos Pályafutásra Ju-talomul ki fogják tenni. Ezen Ló vételke-dést hogy minden az Austriai Monarchia és a' Magyar Korona alatt lévő Tartó-mánybéli Polgárok, és Hazafiak részvéte-lekkel fényesítsék, szíves barátsággal ezen-vel meghívattatnak.

Mint hogy a' Jutalmakat ajánló Haza-fiaknak egyenes Célja csak az volna, hogy

a' Ló fajaknak 's' azok' megnemesedése-nek jó következésű gyarapodása eszközöl-tethessék, erre való nézve a' Javításnak Lépcsőit széjjel szerkeztetvén a' Jutalmak-nak elnyerhetését is azozhoz szabták, 's' e' következő feltételeket alapították meg:

I. Az 1-ső Jutalom elnyerésére, mely egy 100 Cs. aranyat érő Billikomból áll, futhasson minden Ló, mely az Austriai Monarchiának határain belől a' világra jött, és nevelkedett, 's' melynek származását megmutatni, vagy megesmérni lehet.

II. A' 2-dik Jutalomért mely 100 da-rab Cs. aranyokból áll, futhatnak hason-lóképpen az Austriai Monarchia határain belől a' világra jött, és nevelt Lovak, mely futástól mindazáltal olyanok kívánnak zár-va, melyek tellyes vérű Napkeleti avagy Angoly mén-Lótól 's' Kantzától, vagy tsu-pán ilyeneknek költsönös fajzásából az Mo-narchiának határain belől a' Világra jöttek, és nevedtek, 's' melyeknek tisztá származása tudva van.

III. A' 3-dik Jutalomért mely 60 da-rab Cs. aranyokból áll, futhat minden a' Magyar Korona alatt lévő Tartománybéli Ló, légyen a' Mén, Paripa, Kantza; tsak hogy az, az ezen Országokban Nemesített ugyan, de nem tellyes vérű Méneses Lo-vaktól szármozzon; A' mit Bélyege által, vagy másképpen is a' futtatás alkalmával, meg lehessen mutatni, ennek természetes következésében ezen futtatástól kizárattat-nak, a' második §-phus alatt ki-vétetteken kívül, mind azon Lovak, melyek vagy tsu-pán atyokra vagy tsupán anyokra nézve tisztá tellyes vérű Napkeleti vagy Angoly Lótól erednek, és az Austriai Monarchia körében jöttek a' Világra, és nevedtek, melyekről is hogy nem egészen tellyes vérből származnak, bizonyíttathatik.

IV. A' 4-dik Jutalomért mely 50 da-rab Cs. aranyokból áll, és az 1-ső három a' célhoz leg-elöljütő Lovakra van szán-va, ugy mint 50, 12, 8 arany; futhatnak,

mind azon a Magyar Ország, és hozzá kaptolt részekben származott, Mén, Paripa, vagy Kantza Lovak, melyek közönséges eredetűek, s akár mely ménes nem-taló Tulajdonosok által neveltettek, de melyeknek származását esmérni lehessen.

Ezen Pályafutásnak egyéb feltételei e követlenezendők:

a) A Pályának hossza az első három rendbeli Jutalomért két Angoly mértföld, vagyis 1752 Bécsi öl, kerekded formában, mely látható oszlopokkal kilészen jelelve; a 4-dik rendbelire pedig egy Angoly mértföld, vagy is 866 Bécsi ölegyenes Lineában.

b) A Lovasnak nyergestől, kantárnélkül való nehézsége (azon a tapasztalásból merített jegyzéssel, hogy a Mén-Ló mindég 3 fontal több terhet vinni tartozik) ö-képpen határozott meg:

1. 4 Eszt. nézve H 116.

1. 5 dtto dtto H 130.

1. 6 dtto dtto H 136.

1. 7 dtto dtto H 138.

c) Ezen Terheknek megálapítása úgy értetődik, hogy valamint annál kevesebbel, egy Ló sem mehet bé a Pályafutás helyére, és annak Lovassa a hejánosságot magára venni kötelező, úgy több Teherrel futni senkinek sem tiltatik.

d) Az 1-ső és 2-dik Jutalomért futandó Lovaknak Tulajdonosai ne terheltesselek a jövő 1827-dik Esztendei Mártius 1-ső napjáig; a 3-dik Rendbeliek ha az előbbeni Terminus nem tétzene legalább 1-ső Májusig, a 4-dik rend beliek pedig 3 nappal a futtatás előtt futtatni való szándékokat kijelenteni, s Lovaiknak nevét, színet, korát, fajtát, s eredetét az alól neve-

zett Jutalombéli Biztosságnak beadni, — mely bejelentés a Lovak Tulajdonosainak valamely véletlen megakadályoztatása esetében szinte az utolsó napokban sem fog meg tagadtatni.

e) A Pályafutásnak bizonyos napja, mely minden esetre ha Junius 4-kén nem eshetne meg, az azt követő napokban okvetetlen meg fog történni, jóval előbb köz hírül fog tétetni, hogy a Lovak Tulajdonosai Lovaikat, melyekkel futtatni akarnak, a kinevezendő Biztosság előtt be mutathassák, hogy az, azoknak származásáról, és eredetéről megvilágosítottván, mely Lovak melyik jutalomért futthassanak, kimondhassa.

f) A futtatásban a Lovasoknak milyen Rendszabásokhoz kellessen magokat tartani, egy azelőtt kihirdetendő napon felfog olvastatni, a mint azok úgy-is jóval előbb köz hírül lesznek adva.

g) Ha valakinek ezen tudósításra nézve kétségei volnának, további világosítást nyerhet Levél által, vagy személyesen, Bécsben Gróf Szécsényi István, vagy Gróf Károlyi Lajos, Pesten pedig Báro Wenckheim Jósef, vagy Báro Orczy Lőrincz Uraktól, kik e tárgyra nézve a Biztosságot viselvén, szerentséselnek fogják tartani, avval szolgálni.

A Jutalom adók nevében: Gróf Andrásy György, Gróf Berthold Antal, Gróf Eszterházy Mihály, Gróf Eszterházy Károly, Gróf Károlyi Lajos, Gróf Károlyi György, Báro Orczy Lőrincz, Gróf Peiachevich Péter, Gróf Szécsényi Pál, Gróf Szécsényi István, Báro Vesselényi Miklós, Báro Wenckheim Jósef.

Jegyzés. — Mint már nem egyszer történt, hogy valamely innep-nap, posta napra esvén, újságunknak el nem küldhetését okozta, így okozták ugyan ezt múlt pénteken is a Kisaszszony-napi inneplések. Ma tehát az akkorit is küldjük.